

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015529 16 Uvp
Banja Luka, 14.08.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Ljiljane Bošnjak Glizijan, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi N.A. iz B.L., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 16-03/4-1-4-560-389/14 od 20.10.2014. godine tuženog Ministarstva..., u predmetu utvrđivanja novog procenta vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015529 14 U od 30.10.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 14.08.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja .... broj 06-560-191/2014 od 02.07.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem (tačkom 1. dispozitiva) odbijen je zahtjev tužioca, priznatog RVI VI kategorije sa 60% invaliditeta po osnovu bolesti ispoljene u toku vršenja vojne dužnosti u VRS, kojim je tražio utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja, a (tačkom 2. dispozitiva) odlučeno je da ostaje na snazi rješenje istog organa broj 06-560-1517/12 od 04.12.2012. godine.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rješenja broj 06-560-191/2014 od 02.07.2014. godine, jer iz podataka upravnog spisa proizilazi da je tužilac svojstvo RVI VI kategorije ostvario po osnovu bolesti nepoznate ili multifaktorijske etiologije o čemu su se izjasnile ovlašćene ljekarske komisije, a što shodno članu 102. stav 3. u vezi sa članom 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno - otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 9/12 i 40/12 - u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca) isključuje mogućnost da on ostvari pravo na utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja. Konkretno, tužilac je svojstvo RVI VI kategorije sa 60% invaliditeta ostvario po osnovu psihičkog oboljenja za koje je cijenjen po tački T-230 b Liste procenata vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 22/93 - u daljem tekstu: Lista), te po osnovu srčanog oboljenja za koje je cijenjen po tački T-246 Liste uz utvrđivanje udjela vojnog invaliditeta u oba oboljenja shodno članu 10. stav 2. i 3. Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 22/93), o čemu svjedoči rješenje prvostepenog organa broj 06-560-1517/12 od 04.12.2012. godine, potvrđeno odlukom tuženog organa broj 16-03/4-1-2-560-1640/2012 od 12.04.2013. godine, protiv koje tužilac nije pokretao upravni spor, a koje činjenice su od isključivog značaja za odlučivanje po njegovom zahtjevu za utvrđivanje novog procenta vojnog

invaliditeta po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja, kako je sve to pravilno zaključio i obrazložio tuženi u osporenom aktu.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješavanje stvari, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je sud neosnovano odbio njegovu tužbu prihvatajući sve činjenične i pravne zaključke tuženog, iako iz spisa očigledno proizilazi da se zdravstveno stanje tužioca pogoršalo. Naime, tokom 2010. godine je operisan na D., a već dvadeset godina uzima standardne lijekove za ovo oboljenje i po osnovu takvog zdravstvenog stanja mu je od strane Fonda RS priznato tjelesno oštećenje od 70% uzročno-posljedično vezano za učešće u Oružanim snagama VRS. Dodaje da je ovakvim odlučivanjem tuženog došlo do ugrožavanja materijalne sigurnosti tužioca, jer znatan dio novčanih sredstava on izdvaja za liječenje, te da je tuženi retroaktivno primijenio propis na njegovu štetu jer stečeno pravo ne može ukinuti ni jedan budući organ, pri čemu napominje da se to odnosi na okolnost da je nekad imao priznat status RVI V kategorije koji mu je tuženi u ranije provedenoj reviziji nezakonito izmijenio. Kako je ovo postupanje tuženog pobijanom presudom podržao nižestepeni sud, to tužilac konačno predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i donese pravičnu presudu u njegovu korist.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev istakao da je isti neosnovan, jer su svi navodi tužioca već cijenjeni od strane tuženog u osporenom aktu, kao i od strane suda u pobijanoj presudi, pa konačno predlaže da se isti odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev i pobijanu presudu po odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba izjavljena protiv osporenog akta tuženog od 20.10.2014. godine, za što su od strane nižestepenog suda dati valjani razlozi koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva. Naime, tužilac ne spori da mu je status RVI VI kategorije sa 60% invaliditeta utvrđen po osnovu bolesti nepoznate, odnosno multifaktorijalne etiologije, tačnije psihičkog i srčanog oboljenja, a što je jedino od značaja sa aspekta odlučivanja o njegovom zahtjevu za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta. Ovo stoga što odredba člana 102. stav 1. Zakona o pravima boraca propisuje da ako kod vojnog invalida dođe do pogoršanja stanja u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta, on može podnijeti zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta, ali ne prije isteka roka od tri godine od dana konačne ocjene ljekarske komisije kojom mu je utvrđen ili potvrđen postojeći procenat invaliditeta, stav 2. propisuje određene izuzetke, odnosno slučajeve u kojima se zahtjev ove vrste može podnijeti i prije isteka roka od tri godine, dok stav 3. propisuje da se zahtjev za utvrđivanje novog procenta u smislu stava 1. ovog člana ne može podnijeti ukoliko je vojni invaliditet utvrđen na osnovu bolesti iz člana 40. stav 3. ovog Zakona, a to su upravo bolesti nepoznate ili multifaktorijalne etiologije.

Pravilnim tumačenjem ove odredbe kakvo je dao tuženi, a podržao nižestepeni sud u pobijanoj presudi, sasvim je jasno da ratni vojni invalid koji je pravo stekao po osnovu ove vrste bolesti (nepoznate ili multifaktorijalne etiologije), kao što je slučaj kod tužioca, ne može ostvariti pravo na utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanja stanja, nezavisno od okolnosti da li se isto stvarno pogoršalo. Dosljednom primjenom citirane zakonske odredbe, nakon što ovlašćene ljekarske komisije utvrde i obrazlože da se kod ratnog vojnog

invalida radi o oboljenjima iz člana 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, ne postoji pravni osnov da se usvoji zahtjev istog za utvrđivanje novog procenta invaliditeta, a u slučaju tužioca su se o tome izjasnile kako prvostepena ljekarska komisija u nalazu i mišljenju broj 116/2014 od 01.07.2014. godine, tako i drugostepena ljekarska komisija u nalazu i mišljenju broj 823/14 od 16.10.2014. godine, koji se oba zatiču u spis i zasnovani su na ispravama istog, a čiju valjanost tužilac ničim nije ni pobijao.

Navod tužioca da mu je odbijanjem zahtjeva ugrožena materijalna sigurnost nije od uticaja na rješavanje predmetne upravne stvari, dok navod da mu je tuženi u prethodno provedenom postupku revizije neosnovano ukinuo ranije priznati status RVI V kategorije te ga konačno svrstao u RVI VI kategorije, nije bio niti mogao biti predmet razmatranja u okviru predmetnog upravnog postupka i dalje upravnog spora, nego je eventualno mogao biti predmet razmatranja u okviru drugog upravnog spora protiv rješenja tuženog broj 16-03/4-1-2-560-1640/2012 od 12.04.2013. godine koji tužilac nije ni pokretao, kako je sve to pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud.

Kod ovakvog stanja stvari proizilazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić